

[Mølgaard.]

om der ikke er en hel del, der kommer i klemme, de, der ikke har forbindelser, de, der ikke kender nogle, der tilfældigvis lige akkurat i øjeblikket har en lejlighed at bytte ud.

Positivt er også beboerdemokratiet, sagde jeg før. Jeg mener, at man med de udvidelser af beboerdemokratiet, som her er på tale, får en videre adgang til at fastsætte husordenen i en lejlighed eller i et ejendomskompleks decentraliseret. Jeg synes, at det er et vigtigt skridt henimod at sikre, at der bliver lidt bedre plads for os alle rundt om med alle vore tilbøjeligheder hver sit sted. Jeg tænker specielt på, at vi har så forskellige tilbøjeligheder med hensyn til husdyrhold. Nogle kan ikke fordrage husdyr, andre kan dårlig leve uden husdyr i nærheden. I dag er det hensynet til dem, der ikke kan fordrage husdyr, der i vid udstrækning tilgodeses med det resultat, at mange lejere tvinges til at aflive deres husdyr eller tvinges til at undlade at anskaffe sig husdyr, fordi de store boligselskaber generelt kører med forbud mod husdyrhold. Hvis beboerne i en ejendom selv ønsker, at der skal være adgang til husdyrhold, hvis de konkret ved, at de naboer, de har, er indforstået med, at man har hunde eller katte, hvorfor skulle man så ikke have lejlighed til at have sådan en hund, der ikke gør en kat og slet ikke nogen af naboerne fortræd? Dét er det da urimeligt, at man centralt i ejendomsselskabet kan fastsætte en husorden, som beboerne på stedet måske selv ønskede meget mere liberalt fastsat.

Jeg håber, at den udvidelse af beboerdemokratiet, som her er på tale, vil skabe mulighed for, at vi får lidt bedre plads til os alle sammen med hver vore tilbøjeligheder inden for det samme boligareal.

Det mest positive skridt i liberaliseringsretningen er vel det, man indleder med at give kommunerne ret til med simpel majoritet at fastsætte, om man skal have restriktioner eller ej, om man skal have boliganvisningsregler eller ej. Jeg kan også godt dele ønsket om, at vi havde fået 40.000 fremfor 20.000 fastsat som grænsen for kommunernes indbyggertal for, om kommunerne overhovedet skulle eller kunne opretholde nogen begrænsninger i det frie marked på stedet, men det kunne man altså ikke komme igennem med. Jeg mener egentlig, at det aller-

mest afgørende er, at man har afskaffet kravet om kvalificeret majoritet. Jeg finder, at denne gamle ordning, som man har kørt med indtil nu, egentlig er en krænkelse af demokratiet ude i kommunerne.

Den omkostningsbestemte husleje, som man indfører, indebærer efter min opfattelse, at man ubetinget får huslejerne sat opad og opad og opad, mens en egentlig markedsbestemt huslejeafastsættelse i stedet for den omkostningsbestemte huslejeafastsættelse ville have skaffet en udligning og ville have skaffet mulighed for, at nogle huslejer også kunne gå ned, når markedssituationen indbar det.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg deler det ønske, som hr. Knud Damgaard udtalte om, at de nye bestemmelser måtte føre til større medansvar for de boliger, som man er fælles om, også med hensyn til de mange enkeltheder, som hr. Knud Damgaard nævnte.

Nu nævnte hr. Knud Damgaard også, at der kunne være behov for en melleminstans inden boligretter. Det er der vel ingen der kan besvare helt konkret. Men det er jo noget, der kan drøftes i udvalget. Der er jo i øvrigt også den mulighed, at der kom en paragraf ind i loven om en melleminstans, der foreløbig var hvilende og kan sættes i kraft med boligudvalgets tiltræden osv. Jeg gør opmærksom på, at der er forskellige muligheder for eventuelt at løse det problem. Når forslaget er fremsat uden regler om en melleminstans, så er det for at få så enkel en gang som gørligt, men jeg er da åben for drøftelse af det problem.

Fru Kirsten Jacobsen spørger: hvad er en ejendom i lovens forstand? Svaret er: det er de bygninger, der er beliggende på et bestemt matrikelnummer. Vi kan vanskeligt foretage anden skelnen.

Der har været enkelte misforståelser med hensyn til de 12. Der står i lovforslaget „mere end 12“, og det kan altså ikke fortolkes som „12 eller flere“, for „mere end 12“, det er 13.

Jeg kan kun dele fru Kirsten Jacobsens ønske om, at vi nu får en lang række eksempler på bordet fra grundejerne på, hvad denne lovgivning måtte komme til at betyde, inden forslagene kommer til anden behandling.